

meget store forskel, at man altså får en orlov til et bestemt formål, som er fastsat tidsbegrænset fra starten. Der er ikke én af vælgerne, der er i tvivl om, hvem der er folketingsmedlem, men det er man ved denne ordning her. Og for at føje spot til skade, siger hr. Jørgen Estrup: Nåh ja, der er kun den forskel, at den ene trykker på knappen. Den forskel tror jeg vælgerne vil være ret optaget af.

(Kort bemærkning).

Henning Grove (KF):

Det er egentlig ikke en ændring af hovedreglen, hovedreglen lex Philip – stadig væk en radikal hovedregel. Nu skal vi bare have en ændring af den radikale hovedregel til gavn for De Radikale. Magtens tredeling, det giver den ordning, vi har nu, jo egentlig reelt udtryk for.

Hvis en minister føler, han er kommet i klemme i magten, kan han gå ud af Folketinget. Og så har man en reel magtens tredeling. Men det, man laver om her, er, at man ikke vil finde sig i magtens tredeling. Man skal have muligheder for at gå tilbage igen. Se, så er hele spørgsmålet om magtens tredeling filtret sammen.

Det her er en slags overførselsindkomst til Det Radikale Venstre, og da jeg ved, at økonomiministeren er ude efter overførselsindkomster, går jeg ud fra, at denne her regel bliver afskaffet igen, når vi skal tage fat på hele spørgsmålet om overførselsindkomster.

Til sidst vil jeg gerne spørge hr. Estrup: Det her er vel ikke noget, der skal gennemføres inden jul?

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Når man ser på det sene tidspunkt, debatten er på, kunne man næsten tro, at det også var et eller andet radikalt komplot, for at der skulle være mindst muligt opmærksomhed. Det skal jeg dog lade være med at antyde, men kun sige til hr. Estrup, at der er ét punkt, hvor hr. Estrup og jeg er enige: Det ville måske være en meget god idé at lave den norske ordning og simpelt hen forpligte ministre til at tage orlov.

Men hr. Estrup burde i sandhedens interesse også fortælle, at dér får man altså ikke løn, når man er minister og har taget orlov fra sit parlamentariske arbejde. Der er ingen arbejdsmæssig forskel – det er jeg enig i – men der er en kæmpe stor parlamentarisk forskel.

Det her er noget roderi. Ministres aflønning burde være et anliggende for regeringen, og

hvis der er medlemmer i regeringen, som ikke er medlemmer af Folketinget, burde regeringen gennem sin finansminister gå op i Finansudvalget med et aktstykke og fortælle, hvor meget socialhjælp de pågældende skal have for at kunne klare dagen og vejen og i det her tilfælde altså, hvor meget socialhjælp de radikale ministre skal have.

Så vidste man, hvad det var, man havde med at gøre, og så måtte man jo herinde som i alle andre tilfælde tage til efterretning, hvordan de politiske forslag er. Det her er noget stort roderi, og det er det, jeg har mest imod.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Nu må både fru Kirsten Jacobsen og jeg vel erkende, at vi modtager offentlige penge og i den forstand vel er på socialhjælp, som det nu så smukt bliver kaldt. Det gør vi vel i en eller anden forstand med ro i sjælen, fordi vi laver et stykke arbejde, som nogle har valgt os til at lave.

Men det, som fru Kirsten Jacobsen og jeg tilsyneladende er enige om, uanset at fru Kirsten Jacobsen var på vej til at snakke sig ud af det igen, er, at det ville være en mere logisk ordning, at ministre blev aflønnet af den regering, de er medlemmer af, uanset om de er valgt til Folketinget eller ej. Og hvis vi er enige om, at arbejdet er det samme, kunne vi vel også blive enige om, at lønnen skal være den samme, og at det er regeringens og ministrenes ministeriers konti, der står for aflønningen.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Det kan ikke nytte noget, at man vil vride og tviste sandheden. Vi får som folketingsmedlemmer også socialhjælp, sagde hr. Estrup. Vi er valgt til at lave et stykke arbejde, og det får vi penge for. Ja, det er rigtigt. Vi får penge for det arbejde, vi laver.

Forskellen ved den her radikale særlov er, at de radikale ministre vil have penge for et arbejde, de rent faktisk ikke laver, men som de kalder andre ind for at udføre. Det er det, der er forargeligt i denne sag.

(Kort bemærkning).

Henning Grove (KF):

Jeg må nok sige, det var en grov beskyldning, hr. Estrup kom med imod alle de offentligt ansatte, der får penge fra det offentlige; de er nemlig på socialhjælp. Det var en grov beskyldning.